

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Pensionisters personfradrag).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/6 88. Første behandling 14/6 88. Betænkning 17/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af forskellige skat- telove. (Fortrykt selvangivelse).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/6 88. Første behandling 10/6 88. Betænkning 17/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Vi var fra Socialdemokratiets side ved første-

behandlingen meget positive over for forslaget om en fortrykt selvangivelse, og vi mente, at der er fire formål, som skal opfyldes ved en sådan reform af selvangivelsen.

Vi mener, at der for det første skal ske en bedre og klarere information fra skattevæsenet i forbindelse med afgivelse af skatteydere oplysninger til skattevæsenet, det, vi hidtil har kaldt selvangivelse. For det andet ønsker vi, at skatteyderne lettere skal kunne beregne deres slutskat, og vi mener, at skatteyderne skal kunne beregne deres slutskat, når de afgiver oplysninger til skattevæsenet, og for det tredje ønsker vi endelig, at udbetalingen af overskydende skat fastholdes i samme omfang som i dag, og for det fjerde, at opgørelsen af restskat skal foreligge på et tidligt tidspunkt, altså i hvert fald ikke senere, end vi kender det i dag omkring maj måned, og inden den frist, der er for frivillig indbetaling af restskat, før der kommer et rentetillæg. Disse fire formål ønskede vi tilgodeset, og det mener vi fortsat man ville kunne tilgodeset i en model med en fortrykt selvangivelse.

Imidlertid er det oplæg, som skatteministeren er kommet med, og som er noget bag ved lovforslaget liggende, jo et spørgsmål om tidsfrist og en bemyndigelse, men det, skatteministeren har peget på at han vil udnytte bemyndigelsen til, vil ikke give de fire resultater, som vi tillægger stor virkning.

Tilrettelæggelsen, sådan som skatteministeren har skitseret det, virker overfladisk set fiks og færdig, men ved nærmere eftersyn både uoverskuelig, indviklet, og kalder tingene ved noget andet end det, det virkelig handler om. I øvrigt vækker den en uhørt overraskelse hos kommunerne, som ikke har været inddraget på fornuftig vis.

Jeg må også konstatere med beklagelse i dagens løb, at skatteministeren har forholdt Skatteudvalget oplysninger, som udvalget har bedt om. Vi modtog således den 17. juni et svar på et spørgsmål, hvor udvalget udbad sig de kommentarer til lovforslaget, som ministeren eventuelt havde modtaget fra Kommunernes Landsforening ud over Landsforeningens store henvendelse af 13. juni 1988.

Skatteministeren svarer den 17. juni:

»Jeg har ikke modtaget andre henvendelser fra Kommunernes Landsforening med kommentarer til lovforslaget end henvendelsen af den 13. juni 1988.«

[Pia Gjellerup]

Derfor forekom det os noget overraskende, at vi i dag modtager et brev fra Kommunernes Landsforening stilet til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, hvori Kommunernes Landsforening redegør for de forhandlingsforsøg, der har været med skatteministeren i den allersene- ste fase, og her fremgår det bl.a., at der har været et brev den 16. juni, et brev, hvor man endda udtrykker stor forbauselse over den måde, man er blevet behandlet på. Kommunernes Landsforening har, efter at man har haft en forhandling i sidste uge, lige efter at forslaget har været førstebehandlet, haft en forhandling med skatteministeren, og det er en forhandling, som man var glad for. Den åbnede visse muligheder for, at man kunne tilrettelægge den fortrykte selvangivelse på en fornuftig måde.

Et par dage efter får Kommunernes Landsforenings forskellige kommuner i lighed med Folketingets medlemmer og sikkert mange andre en meget flot pjece skrevet af skatteministeren selv, og i den fremstår det helt klart, hvordan skatteministeren har tænkt sig at tilrettelægge proceduren med hensyn til den fortrykte selvangivelse.

Så skriver Kommunernes Landsforening i et brev af 16. juni, at de føler sig misbrugt. De skriver, at Landsforeningens formand har givet udtryk for, at man derfor tilsyneladende har handlet på skrømt ved mødet den 13. juni, og ligeledes konstaterer man, at den fremgangsmåde, man således har anvendt, er i strid med alle foreliggende samarbejdsaftaler. Kommunernes Landsforening udtrykker forundring over, at der træffes beslutninger af denne karakter på et så ufuldstændigt grundlag, som den valgte fremgangsmåde indebærer.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at vi skal præsenteres for det i en folketingssamling, der er så kort som denne, og hvor det er meget vanskeligt at nå at overskue en så hurtig og indviklet procedure, at man så oven i købet oplever, at de mennesker, som kommer til at udføre arbejdet i praksis, i den grad føler sig taget ved næsen, som vist må være et mildt udtryk i denne sammenhæng.

Vi har modtaget denne besked fra Kommunernes Landsforening i dag, og de har bedt om at måtte komme til møde i Skatte- og Afgiftsudvalget og har anmeldt en deputation. Derfor synes jeg, at der er megen grund til, at vi fra Skatte- og Afgiftsudvalgets side får lejlighed til at

høre Landsforeningens egne udsagn om, hvad der foregår, når vi ikke får dem fra skatteministeren. Derfor skal jeg bede om, at forslaget, som ser noget flydende ud på nuværende tidspunkt, kommer tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, så vi bl.a. får lejlighed til at få Kommunernes Landsforenings reelle kommentarer til forslaget.

Glistrup (FP):

Allerede under dagsordenens punkt 4 havde jeg lejlighed til at påpege et af de hovedkarakteristika, som præger Folketinget i denne tid. Hu hej, hvor det går over stok og sten, for nu skal vi på sommerferie, og selv om vi har haft to måneders forudgående ferie, er det nu, det virkelig gælder. Nu skal vi af sted, og så er det ligegyldigt med al nøjagtighed og al præcision og al gennemarbejdning. Det er jo simpelt hen det, der er temaet for de 7 ikke-fremskridtspartier eller de 7 tilbageskridtspartier, kan vi godt kalde dem, herinde.

Det manifesterer sig så også under dette punkt på dagsordenen. Jeg blev unægtelig overrasket, da jeg fandt betænkningen i boksen og så, at Fremskridtspartiet var placeret i et så besynderligt selskab som sammen med Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre. Hvad kunne det dog skyldes? Jeg havde da ikke hørt noget om i udvalget, at vi skulle ind i den gruppering. Men der kunne jo have stået noget fornuftigt, så derfor måtte jeg læse, hvad det var, vi var taget til indtægt for. Men efter at have læst det må jeg sige, at jeg er endnu mere ærgerlig over, at man helt uberettiget i betænkningen har ført os på det bidrag, for det eneste, der står, er det, der er så karakteristisk for den siddende skatteminister, nemlig denne kække spejderdrengoptimisme med hensyn til, at alt går godt her i verden, og at de angivne fire partier bare siger: Nu har vi skatteministerens tilsagn om, at alle de problemer, som bl.a. fru Pia Gjellerup påpegede, og som virkelig foreligger i sagen, nok skal blive løst, for nu har skatteministeren givet tilsagn om, at alt vil blive godt i denne verden, når bare vi når frem til den »forrykte« selvangivelse. Det var altså det, der stod i de linjer.

Jeg må skarpt tage afstand fra, at Fremskridtspartiet er blevet tillagt nogen som helst delagtighed deri, og jeg går ud fra, at man i den endelige trykte udgave af betænkningen vil nø-

[Glistrup]

jes med at tillægge Fremskridtspartiet de synspunkter, vi vitterlig har, og som står senere i betænkningen, hvor vi bare kaldes et mindretal inden for dette mindretal. Det er nemlig dette dobbeltmedierende mindretal, Fremskridtspartiet står for, og det er vores syn på denne sag. Men disse fire-fem linjer, som vi er taget til indtægt for, tror vi ikke et lod på. Vi tror ikke på, at skatteministeren kan besvære livets virkeligheder, heller ikke på dette område.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget positiv over for tanken om en fortrykt selvangivelse. Vi har også bemærket skatteministerens tilsagn om, at den nærmere tilrettelæggelse af ordningen vil ske i samarbejde med kommunerne, og da har vi tillid til, at skatteministeren vil få det administreret, så der virkelig bliver tale om en forenkling af administrationen, kan vi medvirke her til.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup svang sig noget op i sin beskrivelse af denne sag. Fru Pia Gjellerup startede med at skitsere nogle målsætninger, som vi skal søge tilgodeset med selvangivelsesordningen, og jeg er faktisk fuldstændig enig med fru Pia Gjellerup, når hun siger, at vi skal stræbe efter en bedre information om selvangivelsen, at det skal være lettere at beregne sin slutskat, og at man helst også skal kunne beregne sin slutskat, når man leverer oplysninger til skattevæsenet, og at det drejer sig om, at overskydende skat og i det hele taget årsopgørelsen kan foreligge på et så tidligt tidspunkt som overhovedet muligt.

Der er ikke én af de målsætninger, som jeg er uenig i, og derfor må jeg også fastslå, at skitsen til en model for ny selvangivelse næste år sigter på på ét og samme tidspunkt at opfylde netop alle disse målsætninger. Jeg har ikke hørt fru Pia Gjellerup fremkomme med andre forslag til, hvordan selvangivelsesordningen kunne udformes. Jeg har også forstået, at det har været meget magtpåliggende for Socialdemokratiet at understrege, at det heller ikke var noget, partiet overhovedet ville blande sig i, fordi det er skatteministerens ansvar rent administrativt at søge en sådan selvangivelsesordning udformet.

Jeg har blot følt, det var rigtigt over for Folketinget åbent at skitsere, på hvilket stadium

disse overvejelser på nuværende tidspunkt befinder sig, men jeg vil gerne føje til, som jeg også har gjort over for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, at det ikke er sådan, at disse overvejelser er endeligt afsluttet. Jeg lytter meget gerne til gode råd om, hvordan ordningen kan tilrettelægges endnu mere enkelt og overskueligt for skatteyderne end den model, der foreligger på nuværende tidspunkt.

I den forbindelse vil jeg også sætte en tyk streg under, at det er min bestemte hensigt at søge dette gennemført i det tættest mulige samarbejde med kommunerne og med Kommunernes Landsforening. Jeg synes nok, at fru Pia Gjellerup på en noget ukritisk måde gjorde sig til talsmand for de synspunkter, som Kommunernes Landsforening har ført frem, selv om fru Pia Gjellerup selvfølgelig godt er klar over, at der i denne sag er stærke fællesinteresser, hvad angår den administrative tilrettelæggelse af ordningen mellem staten og kommunerne. Jeg synes, at det, vi skal sætte i centrum, er hensynet til skatteyderne; kompetencestridigheder mellem de forskellige offentlige instanser må ikke spærre for den mest hensigtsmæssige løsning, der kan være til gavn for borgerne. Det synes jeg også fru Pia Gjellerup skulle lægge sig på sinde.

Endelig blot den yderligere bemærkning til fru Pia Gjellerup, at jeg på det bestemteste må afvise, at jeg skulle have forholdt Skatte- og Afgiftsudvalget oplysninger. Det, Skatte- og Afgiftsudvalget havde bedt om, var at få udleveret de bemærkninger, som jeg er kommet i besiddelse af fra kommunerne, om deres holdning til denne selvangivelsesmodel. Disse kommunale kommentarer har jeg videregivet til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.

Den brevveksling, der har været derudover, har handlet om nogle procedurespørgsmål i forbindelse med de forhandlinger, der har fundet og stadig finder sted mellem regeringen og kommunerne, og jeg har ikke fundet det muligt uden videre at udlevere korrespondancen mellem Kommunernes Landsforening og mig om de forhandlinger, der har fundet sted.

At Kommunernes Landsforening selv finder anledning til at orientere Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg om disse procedurespørgsmål, har jeg ikke nogen kommentarer til – det er Kommunernes Landsforenings egen afgørelse. Men jeg må på det bestemteste afvise, at jeg

[Skatteministeren]

skulle have forholdt Skatte- og Afgiftsudvalget nogen som helst oplysninger i denne sag – alt er blevet lagt åbent frem.

Af hr. Glistrups bemærkninger kunne man næsten få det indtryk, at jeg var ansvarlig for placeringen af Fremskridtspartiets bidrag i betænkningen fra Skatte- og Afgiftsudvalget. Jeg tror dog, hr. Glistrup må give mig ret i, at det ligger helt uden for min kompetence at afgøre, hvorledes Fremskridtspartiet står opført i betænkningen.

Pia Gjellerup (S):

Mine kommentarer i denne sag har været bygget på det samme, som skatteministeren siger at hans holdning er bygget på, nemlig hensynet til skatteyderne. Det var på den baggrund, man skulle forstå min bemærkning om, at man i skatteministerens skitse til en model, som den nu blev kaldt, ikke kalder tingene ved deres rette navn. Den fortrykte selvangivelse vil nemlig først komme på et så sent tidspunkt, at den i virkeligheden kan kaldes for et bilag til en årsopgørelse.

Jeg tror, at enhver, der modtager det, der kaldes disse oplysningskort, i januar måned til indgivelse med oplysninger fra skatteyderen i februar måned, ganske som vi plejer det med selvangivelsen den 15. februar, vil opleve dette som selvangivelsen. Og på det tidspunkt vil de i hvert fald ikke være bedre stillet, hvad angår oplysninger fra skattevæsenet, end de er i dag.

Derudover vil det, takket være disse korts opbygning, være meget vanskeligere for skatteyderne – sådan har jeg i hvert fald opfattet det – at komme til at beregne deres slutskat.

Skatteministeren siger, at Socialdemokraterne ikke på nogen måde har villet tage stilling til, hvordan man så skulle gøre det. Jo, vi har bl.a. taget stilling til det med vore bemærkninger om, at vi mener, at det skema, skatteyderne skal give deres oplysninger på, skal foreligge i den sammenhæng, at skattevæsenet har givet sine oplysninger til skatteyderne, og ikke, som skatteministeren lægger op til, at skatteyderne fortsat skal give oplysningerne først, og så kan skattevæsenet behandle dem sammen med de oplysninger, skattevæsenet får.

Jeg har ikke, som skatteministeren på en eller anden måde forsøgte at skyde os i skoene, taget stilling til Kommunernes Landsforenings forslag. Vi har ikke sagt, at vi mener, Kommuner-

nes Landsforenings forslag er godt. Vi mener, det er et forslag, som er værd at overveje, fordi det opfylder de formål, vi synes er vigtige, nemlig bl.a., at det er skattevæsenet, der lukker op for oplysningsposen, før skatteyderen gør det.

Dernæst siger skatteministeren, at han ikke har forholdt Skatte- og Afgiftsudvalget oplysninger, men udelukkende tilbageholdt oplysninger fra korrespondance fra Kommunernes Landsforening, fordi det var et rent proceduresspørgsmål. Men da der er tale om én stor fastlæggelse af én stor procedure mellem skatteministeren og ligningsråd og kommunerne, er procedurespørgsmålet i den sammenhæng jo vigtigt. Sådan som jeg forstår Kommunernes Landsforenings skrivelse af i dag til Skatteudvalget, mener jeg også, man må kunne se deraf, at der faktisk er en kommentar til den fremgangsmåde, som er anvendt ved udarbejdelsen af det forslag, der ligger som model for den fortrykte selvangivelse. Vi kan i Skatteudvalget ikke bedømme det, for vi har ikke set skrivelserne, men i hvert fald viser det sig, at Kommunernes Landsforening, som er en væsentlig samarbejdspartner, føler sig dårligt behandlet.

I den forbindelse er det værd at huske på, at Kommunernes Landsforening indtil sidste mandag – og det er efter, at forslaget har været lagt frem – har været meget positiv medspiller i sagen. Man har været positiv over for at finde en vej, og derfor er det væsentligt at notere, at Kommunernes Landsforening nu føler sig utrolig dårligt behandlet. Det er ikke blot en fornærmet attitude fra kommunernes side, der gør, at de nu siger, de føler sig dårligt behandlet – det er en realitet, og jeg synes ikke, vi kan være tjent med at få en så dårlig igangsættelse af et projekt, hvis endemål vi er så enige om.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg tror helt bestemt, der er andre end mig, for hvem det er helt uklart, hvad det egentlig er, fru Pia Gjellerup har stået og talt om, altså hvilken selvangivelsesordning Socialdemokratiet egentlig ønsker sig.

Fru Pia Gjellerup har tidligere sagt, at den fremrykkede årsopgørelse er noget meget væsentligt. Det er jeg helt enig i.

Fru Pia Gjellerup er også klar over, bl.a. fra udvalgsarbejdet, at de oplysninger, der skal bruges for at lave den fortrykte selvangivelse, desværre – og jeg understreger desværre – fore-

[Skatteministeren]

ligger i edb-registrene på et så sent tidspunkt, at vi ikke med sikkerhed kan have den fortrykte selvangivelse ude før i slutningen af april.

Jeg forstod fru Pia Gjellerup sådan, at hun oven i købet ville spare oplysningskortet, som er tænkt sendt ud i januar måned. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at jeg ikke synes, at oplysningskortet er et mål i sig selv. Det kunne være nærliggende at spare den papirgang, der ligger i det; problemet er blot, at der så vil komme til at mangle en hel del oplysninger på den fortrykte selvangivelse, hvorved der for særdeles mange skatteydere vil blive tale om en sådan forsinkelse af den fortrykte selvangivelse og dermed årsopgørelsen, at årsopgørelsen først kommer i juli/august måned.

Men hvis jeg skal forstå fru Pia Gjellerups indlæg sådan, at Socialdemokratiet er indstillet på, at årsopgørelsen først skal foreligge helt hen i juli/august måned, er der selvsagt tale om en ny situation, som der må tages stilling til, for det vil løse en række tekniske problemer.

Jeg vil gerne understrege, at jeg meget gerne så, at den fortrykte selvangivelse kunne foreligge i en komplet form på et meget tidligere tidspunkt end i slutningen af april måned. Jeg vil også gerne tilkendegive, at jeg vil sætte alle kræfter ind på at undersøge, om det kan lade sig gøre, men det kan ikke nytte noget, at vi sender en fortrykt selvangivelse ud på et så tidligt tidspunkt, at den er smækfyldt med fejl, fordi registrene ikke er bragt på plads.

Det, man lidt populært kalder »de faktiske forhold i jernindustrien«, er vi jo nødt til at tage hensyn til, og de er i dette tilfælde, at registeroplysningerne skal være på plads, før den fortrykte selvangivelse med mening kan sendes ud. Og det beder jeg om at også Socialdemokratiet forholder sig til.

Som jeg nævnte før, er overvejelserne om, hvordan ordningen endeligt skal tilrettelægges, ikke afsluttet – de foregår hele tiden – og kan vi få den fortrykte selvangivelse ud på et endnu tidligere tidspunkt, vil jeg naturligvis bestræbe mig på det af alle kræfter.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er ikke nogen hemmelighed, at dette emne har været diskuteret igennem flere år, fordi man har været enige om, at det ville være spændende, om vi kunne lave en fortrykt selvangi-

velse, samtidig med at vi holdt fast i nogle af de fordele, der findes i selvangivelses- og årsopgørelsessystemet, som vi efterhånden har fået gennemført med den fremrykkede årsopgørelse.

Det, jeg mener, og som min tale skulle have været udtryk for – men det tror jeg også skatteministeren udmærket forstod – er, at skatteministeren på nuværende tidspunkt endnu ikke har fundet de vises sten på dette område. Det vil jeg heller ikke sige at vi har i Socialdemokratiet, og derfor har vi heller ikke fremsat noget forslag, men vi mener, at man ikke skal forringe de ordninger, vi har på nuværende tidspunkt, for at ville opfylde et mål, som er godt, men som vi ikke er i stand til at opfylde uden at forringe nogle af de ting, vi har opnået hidtil. Jeg mener nemlig, at den model, skatteministeren har fremlagt, og som han nu kalder en »skitse til en model«, vil ødelægge nogle af de fordele, vi har opnået, bl.a. ved, at den åropgørelse, der kommer ud nu, kommer tidligt og er forholdsvis komplet. Jeg frygter, at den årsopgørelse, der kommer ud efter den nyforeslåede skitse til model, vil være mindre fuldstændig med det resultat, at der kommer yderligere klagesager, og at en række skatteydere får deres penge senere og vil komme til at betale deres restskat efter, at fristen for frivillig indbetaling er overskredet.

At de forskellige undersøgelser fortsat pågår, som skatteministeren siger, er vi selvfølgelig tilfredse med. Det kan da være, man kan nå det, inden året er omme, men det skulle gerne være på plads forholdsvis hurtigt, og vi må i hvert fald sige, at det ikke fremgår af det materiale, skatteministeren udsendte, og hvori der står, at skatteministeren har besluttet at lave denne model, at undersøgelserne fortsat foregår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.